

недѣля штатъ да си посѣдѣтъ дома; нѣма кога и да посвѣтуватъ ни бащинна кѣшта да узнаѣтъ. *ib.* 5.

Посветѣѣ *м. св.* **Посвещѣвамъ** *м. дл.* посвѣщу, посвѣщаю: Т. Марѣиновъ е посветѣлъ своѣта „Бѣлг. мѣдростъ“ на Князь Дондуковъ Корсаковъ. **Посветѣѣ са Посвѣтамъ се** (*Мак.*) *м. св.* сдѣлаюсь свѣтымъ: Сѣ посвѣти сѣрбски свѣти Степанъ, Сѣ посвѣти и свѣта Елена. *М.* 47. Кѣко падли и се посветѣли. *Пс.* 12, 109.

Посвѣтъѣ *м. св.* посвѣчу: „Тато, свѣщъ запалете! Посвѣтете!“ Старецътъ цвѣкналъ огнь. *З.* 146. С вино ли щеш послужи Или щеш на свещ посвети На мойта верна дружина? *Д.* 35. 98—100.

Посвѣръѣ *м. св.* поиграю на свирѣли: Догдѣ не сте ма затрили, Със свирка да си посвирѣ. *Д.* 23, 51—52.

Посвръѣнамъ *м. св.* 1) (*зм. свръѣнамъ*) сдѣлаю: Како го кралотъ учеше, Тако Юванъ посвръше. *В.* 317. Како Богданъ невеста научилъ, Така она ми е посвръшила. *ib.* 316. 2) сосватаю: Данъ те догледатъ сѣнцеа майка, Данъ те посвръшнѣтъ за ѣсно сѣнце. *М.* 16. Отъ едношъ сѣ бракъ посвръшнѣ, И отъ едношъ си сѣ ожениѣ. *М.* 55.

Посгодиѣ *м. св.* сговорю: Въ петокъ ся Стоянъ позгоди. *М.* 111. Позгоди ся Вѣлко За царскѣ дѣштерѣ. *Б.* 39.

Посготвѣѣ *м. св.* приготвѣлю: Посготвите, донесете, вѣе булки, бардучето съ ракия. *Зк.* 39.

Посгрѣѣ *м. св.* посогрѣю: Ти мой брате, ма накарвашъ Весело да пѣя И сѣрцата на старците Съ „их-ху“ да посгрѣя. *К.* I, 120.

Посгрѣе са (*времето*) *м. св.* станетъ теплѣе: У него сичко вѣрвѣше гладко и мазно,—добаръ овчаръ бѣше,—и за това чѣкаше да са погрѣе времето, да израсте добра трева, да наѣкнатъ агнетата и това вече да докара овцете си на нашата планина. *З.* 83. Ако ся посгрѣе въздухътъ въ напаленъ пещъ *Л. Д.* 1874 *р.* 145. Менъ ми се посгрѣ сѣрценцето. *Пс.* 17, 300.

Посѣгнѣ *м. св.* **Посѣгвамъ** *м. дл.* протяну, протягиваю руку: потянусь, потягиваюсь за чѣмъ либо: Си имамъ дупка, посегнаѣ въ дупка, извадоѣ цѣрна Егюпка (соалька). *М.* *р.* 530. (*лат.*). Тогава кумъ посѣга и откъсва „вѣнчалнаѣ кытѣѣ“ отъ кѣлнака младоженца. *Пк.* 124. И азъ до толкозъ бѣхъ побѣснялъ, щото посѣгнахъ за този ножъ. *Э. Г.* 94. А сега слава Богу, отъ сичко си имаме и дѣ за каквото посегнишъ, ще намѣришъ. *Зк.* 49.—Не требувало друго, а само да посѣгне да си откъсне и да ѣде. *Л. Д.* 1873 *р.* 167. Тога отъ копче посегна, Че му окото извади — — И на друго-то посяга. *М.* 89.

Посѣдба *с. ж.* посѣвъ: Послѣдната ми посѣдба ми даде до двадесетъ шиника жито и толкозъ почти оризъ. *Р. С.* 74.